

מקדימים הכנה לערב פסח

איך עורכים סדר לפסח כהלכתו? הגאון רבי יהודה אריה דינר שליט"א, רב בית הכנסת 'דברי שיר' בבני ברק, נותן לבקשתנו את המדריך ההלכתי לעבודות הניקיון לקראת החג:

אסור להתלונן על קושי בעבודת הפסח

"ראשית", מקדים הגרי"א דינר, "כתוב בבאר היטב בסימן תס"ט, בשם הרוקח: 'לא יאמר כמה טורח פסח'. אסור לבן אדם להתלונן על קושי בפסח. ממשיך הרוקח ומביא מהירושלמי, 'רשע מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם, מה טורח זה'. רשע מתלונן שקשה לו להכין לפסח.

שמעתי מרופא מומחה שהרבה פעמים אחרי פסח, מקבלים הרבה פניות מנשים שסובלות מבעיות של מתח כתוצאה מההכנות לפסח. הדבר נגרם מכך שאמנם נשים צדקניות ורוצות לעשות את המקסימום, אבל יש לדעת את הגבול, ולהרגיש שמה שנעשה מעבר לחיוב הוא בבחינת אינו מצווה ועושה. ואז כאשר אישה תרגיש קושי, היא תפסיק."

ולמעשה, מה חובה לעשות ומה לא צריך?

הגרי"א דינר: "מהתורה מספיק שבערב פסח יאמר היהודי, כל החמץ שיש לי ברשותי אני מפקיר אותו כעפרא דארעא. מהתורה הוא צדיק גמור. אבל חז"ל אמרו שאם נשאיר את החמץ, גם אם הוא הפקר בתוך הבית שלנו, הרי מתוך הרגל אפשר ח"ו להיכשל. ממילא החמירו חז"ל להוציא את הכל, לעשות בדיקת חמץ, לחפש ולבער הכל מרשותו. פעם היו בבית העשירים הרבה חדרים והרבה עבדים ושפחות שטרחו לנקות. בבתי העניים היה בקושי חדר אחד, שולחן אחד, אפילו מספיק סכרים לא תמיד היה, אז לא הייתה הרבה עבודה. היום אנו תופסים את החבל משני קצותיו. הבתים ברוך ד' גדולים, 2-3 חדרים לפחות, לא חסרים חפצים ובגדים בבית יש בגדים של קיץ ושל חורף של יום חול ושל שבת, ושל שמחות וימי הולדת ואפילו מחברת שלמה לא תספיק לרשום את כל המלאי שבבית. אומרים שבזכות פסח יודעים מה בדיוק יש בבית. הסדר הזה כרוך בהמון עבודה.

כלי מוטבח: בפסח אנחנו לא משתמשים עם הכלים של

כל השנה, ולכן לפי ההלכה אין לי שום חיוב לנקות שום

כלי לפסח, אני יכול לשים את הכלים בארון, ולמכור לגוי לא את

הכלי עצמו, בד"ש לא יתחייב טבילה כדין כלי של גוי, אלא מוכרים

את כל החמץ שבדבוק ומחובר לכלי. וזה מותר לכתחילה. יש כאלה

שלא שלמים עם עצמם למכור ממש פירורי ושיירי חמץ שאפשר

לראות אותם לגוי. ברגע שרציתי את הכלי

עם קצת סבון או חומר אחר, (מדובר בבית

רגיל שלאחר השימוש רוחצים הכלי ובוודאי

לא נשאר כזית חמץ דבוק), הכלי הזה

מוגדר הלכתית כמטונף. ולכתחילה מותר

לסגור את כל הכלים והסירים בארון, ובכך

חוסכים לפחות שלושה ימים מעת לעת של

עבודה קשה לבני הבית. אין צורך לשבור

את הציפורנים

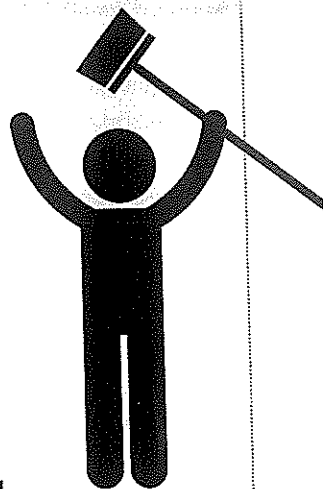
ולקצץ שעות

ארוכות כל

סיר...

ארונות בגדים:

יש לנו ברוך

ד' הרבה ארונות והרבה בגדים. ברובם לא ממש משתמשים בפסח. מעיקר הדין לא חייבים לבדוק את הארון. אפשר לסגור אותו ולמכור את כל החמץ שבתוכו לגוי, וכן להשכיר את המקום לגוי, ואז קיבלתי חמץ של גוי במקום של גוי.

בגדים שכן משתמשים בהם, בעיקר כשיש ילדים ויש מצב שיש מאות פריטים של בגדי ילדים כשיש להחליף תכופות, על פי דין אמר לי מרן הגאון רבי נסים קרליץ שליט"א, שכל בגד של ילד שנכנס למכונת הכביסה והכיס מקופל החוצה, לא צריך בדיקה. גם אם היה חמץ בכיס בודאי לא נותר חמץ, ואם יש פירור, הוא נפסל מאכילת כלב. אם הכיסים היו בפנים אז יש חשש שאולי היה בכיס איזה ופלה או משהו דומה בתוך שקית שאז זה גם לא נפסל ויכול להיות כזית חמץ, ולכן מספיק להכניס את האצבעות לכיס. אם לא מרגישים משהו גדול או שקית בכיס אין צורך להפוך את הכיסים ולבדוק בדיקה מדוקדקת. ארונות בגדים שנמצאים בחדר הורים: אם אין ילדים שמסתובבים שם, הרי ארונות אלו הם בחזקת מקום שאין מכניסים בו חמץ. בארונות למעלה ילדים קטנים לא מגיעים ואין צורך לעשות מהפכה.

רצפה: בזמן הזה ברוך ד' זכה הדור שאין (כמעט) מצב של חורים וסדקים בקרקע. מספיק לשטוף את הרצפה במים עם סבון, אפשר להוסיף אקונומיקה בשביל ההרגשה הטובה, וכך הרצפה נקיה לפסח, לא יכול להיות שום חמץ. אפילו אם נשאר פרור אין חיוב בדיקה כלל.

המקרר: המקרר הוא מסכן גדול. מה שעושים לו לפני פסח. עובדים עליו שעות ארוכות לחינם. על פי ההלכה זמן ניקוי המקרר לא צריך להיות יותר מחצי שעה. אין הבדל בין המקרר לשאר הארונות והמקומות. לוקחים מים עם סבון, מנקים את המדפים והדפנות, מה שיורד יורד, ואם לא וזה דבר שרואים אז מורידים אותו. כל הנקודות הקטנות שנשארות, אפילו אם נגיד שהם חמץ, זה מטונף קצת ואין בעיה שישאר.

סוף כל סוף בפסח אנחנו מחפשים חומרות, הנה יש חומרה שיש לה מקום. זו הנהגה טובה לכל בית. לא שמים שום כלי פסח על מקום שהיה שם כלי חמץ. אולי נשאר פרור של חמץ והוא ידבק לכלי פסח. לוקחים חתיכה נייר ואת זה שמים על המדפים, גם על הקיר של המקרר בצד המדפים תולים נייר, כדי שהכלי לא יגע המקום שנגע כלי של חמץ.

לפעמים יש במקרר ובעיקר בפרזר רשת שאי אפשר לפרק ורואים מתחתיה פירורים ממש, במקרה זה אין מה לעשות, רוחצים עד כמה שאפשר ומבטלים.

צעצועי ילדים: אלו שאין בדעתו להשתמש בהם בפסח, יכול לשים אותם כמות שהם בארון, למכור את הארון לגוי ואת החמץ שעל הצעצועים, וזה חמץ של גוי במקום של גוי וכשר לכתחילה. מי שמקפיד ולא רוצה למכור לגוי, מספיק שיסתכל בארגז הצעצועים, אם יש חתיכת חמץ.

הצעצועים שרוצים להשתמש בהם בפסח, יש עצה פשוטה, לשים את הצעצועים בצידה של כרית, ומכניסים למכונת כביסה. סיבוב אחד וזה נקי בודאי. בדברים שלא שייך להרטיב, מספיק לבדוק בעין וכמובן לדאוג לא לשים את הצעצועים על השולחן עם מאכלי פסח."